

Udskriftsdato: mandag den 8. juni 2026

KEN nr 9266 af 15/06/1999 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-40-99 om kontanthjælp - ændring i forholdene - supplement til værnepligtsløn - kvinder på værnepligtslignende vilkår

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200187-99

Ankestyrelsens principafgørelse O-40-99 om kontanthjælp - ændring i forholdene - supplement til værnepligtsløn - kvinder på værnepligtslignende vilkår

Resume:

Det forhold, at en ansøger havde indgået kontrakt med forsvaret på værnepligtslignende vilkår, kunne ikke anses for at være en ændring i ansøgers forhold, der berettigede til kontanthjælp.

Der blev lagt vægt på, at kvinder ikke har værnepligt.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 37, stk. 1

Sagsfremstilling:

En kvinde ansøgte kommunen om supplerende kontanthjælp under de første 4 måneders værnepligt, d.v.s. i perioden 1. september til 31. december 1997. Hun oplyste, at hun påbegyndte aftjening af værnepligt 1. august, og at denne afsluttedes ultimo maj 1998. Hun havde forud haft lønarbejde og var medlem af og dagpengeberettiget i en arbejdsløshedskasse.

Ansøger oplyste, at hendes løn de første 4 måneder ville ligge under taksten for ikke-forsørgere. Hendes andel af huslejen var 1.400 kr., hvorfor hun ikke var berettiget til særlig boligstøtte i henhold til bistandslovens § 37a.

Kommunen meddelte afslag på det ansøgte. Begrundelsen var, at for at kunne modtage kontanthjælp efter bistandslovens § 37, skulle der være en social begivenhed.

Ansøger havde selv valgt at melde sig som værnepligtig, og der var derfor ikke tale om en social begivenhed, der udløste supplement efter bistandslovens § 37.

Afgørelsen blev indbragt for nævnet. Ansøger gjorde ved indankningen gældende, at der i det danske forsvar var åbnet mulighed for at kvinder kunne antages på værnepligtslignende vilkår.

Idet der fra politisk hold var vilje til at lade kvinder være i forsvaret på værnepligtslignende vilkår, mente hun, at der i forhold til hjælp efter bistandsloven burde gælde de samme forudsætninger for kvinder som for mænd.

Kommunen anførte ved oversendelsen af sagen til nævnet, at der ikke var krav i lovgivningen om, at ændringerne skulle være sket på en bestemt måde, men det var en forudsætning, at ændringerne skulle være sket, uden at ansøgeren selv havde haft bestemmende indflydelse herpå. Der måtte således ikke være tale om en selvvalgt situation, f. eks. indgåelse af ægteskab eller nedgang i arbejdstid.

Det fremgik af sagen, at ansøger havde udgifter til husleje, licens, telefonabonnement og fagforeningskontingent på ialt 1.954 kr. samt indtægter i form af værnepligtsløn på netto 3.249 kr. pr. måned samt skattefri kostpenge på 83,75 kr. pr. døgn, ca. 2.513 kr. pr. måned.

Endvidere betalte hun afdrag på banklån, ca. 1.000 kr. pr. måned.

Nævnet tiltrådte kommunens afslag på supplerende kontanthjælp til værnepligtslønnen de første 4 måneder.

Nævnet lagde herved vægt på, at ansøger ikke på grund af aftjening af værnepligt kunne anses for at være afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget underhold. Der var lagt vægt på, at hun havde udgifter til husleje, licens, telefon, og fagforeningskontingent på ialt 1.954 kr. månedligt, og at hun udover kostpenge havde en værnepligtsløn på 3.531,22 kr., som efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag udbetaltes med 3.249 kr. månedlig netto.

Nævnet havde ved sin afgørelse ikke taget stilling til den af kommunen givne begrundelse for afgørelsen.

I klagen til Ankestyrelsen anførte ansøger bl.a, at eftersom Folketinget havde besluttet, at kvinder kunne være i forsvaret på værnepligtslignende vilkår, måtte kvinder som følge heraf være omfattet af bestemmelsen i vejledningen på lige fod med deres mandlige kolleger.

Endvidere formodede hun, at nævnets afslag tog udgangspunkt i SM O 30-96. Hun anfægtede, at hendes månedlige udgifter i den omhandlede periode beløb sig til de af statsamtet anførte 1.954 kr. Hendes faste udgifter beløb sig til 3.100 kr.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om det at melde sig som frivillig værnepligtig var en social begivenhed i bistandslovens forstand, som eventuelt udløste ret til supplerende kontanthjælp efter bistandslovens § 37.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke var berettiget til supplerende kontanthjælp til lønnen i forsvaret, hvor hun blev ansat på værnepligtslignende vilkår fra august 1997.

Begrundelsen for afgørelsen var, at det forhold, at hun efter eget valg havde indgået kontrakt med forsvaret med indtægtsnedgang til følge, ikke kunne anses for at være en sådan ændring af hendes forhold (en såkaldt social begivenhed), at hun var berettiget til hjælp efter bistandslovens § 37.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at hun ikke var værnepligtig.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at hun indgik kontrakt med forsvaret før lovændringen om forsvarets personel trådte i kraft den 1. april 1998.

Ankestyrelsen fandt dog, at selv om kontrakten var indgået efter 1. april 1998 ville dette ikke have medført nogen ændring, da kvinder heller ikke efter 1. april 1998 var værnepligtige.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.